

steriet sad med ved bordet, og hver eneste gang det kostede en krone på skatteministerens konto, blev der nedlagt veto.

Resultatet blev dengang, at den ordning, som alle for 4 år siden var enige om, nedlagde Skatteministeriets embedsmænd veto imod og forhindrede, at den blev til noget. Det var en ulykke, der skete dengang, og dér mistede branchen troen på, at det overhovedet kunne lade sig gøre, for i branchen opdagede man, at politiske tovtrækkerier i Folketinget var vigtigere for partierne end spørgsmålet om at komme en branche, der er i nød, til undsætning.

Så bliver det sagt fra flere: Jamen vi kan bare lave nogle statstilskudsordninger. Det her er en branche, som vil frabede sig statstilskud, fordi ikke én eneste krone bliver udbetalt i statstilskud, uden at der samtidig følger krav og betingelser med. Vi ved jo godt, hvordan det så udvikler sig. Så skal der sidde statsudpegede repræsentanter i bestyrelserne for rederierne og for værfterne osv. Det vil man gerne have sig frabedt. Man vil gerne have lov til at give mig og andre mulighed for at være med til at finansiere bygningen af coastere og andre mindre skibe.

Så fremsætter regeringen det her lovforslag, som man i pressen ligefrem har kaldt selvmordsforslaget. Hvis man er parat til at begå økonomisk selvmord, så skal man bare investere sine penge på den måde. At gå ind med krav om solidarisk hæftelse inden for en branche, der er så usikker som den, vi taler om her, er der jo ingen mennesker ved deres fulde fem, der kan finde på.

Det skulle da lige være en eller anden maffioso, som har nogle penge, han ikke ved, hvad han skal gøre ved. Så kan han investere dem her, hvis de alligevel er tabt på forhånd.

Det kan man simpelt hen ikke være bekendt, og derfor håber jeg, at de partier – det er SF, Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet – der mener, at det er vigtigt, at vi har en coasterflåde i Danmark, og at vi har nogle små og mellemstore skibsværfter, kan se, at de simpelt hen bliver nødt til at sætte sig sammen og få det her til at fungere. Vi kan konstatere, at der er ingen hverken saglig eller faglig bistand at hente hos ministeren, for ministeren har den opfattelse, at det er bedre at kaste grus i maskineriet end at få maskinen til at begynde at køre.

Så er der hele diskussionen om, hvorvidt der skal være et skatteelement osv. Det er en underlig diskussion, for hvis jeg i morgen starter

et anpartsselskab og selv begynder at foretage mig et eller andet, ja, så er det fuldt legalt, at der er afskrivninger for de driftsmæssige forhold. Men hvis jeg sidder i Århus og investerer i et skib, der bliver bygget på et værft 100 km derfra, så gør det samme sig ikke gældende. Så i den diskussion om, hvorvidt det er skatte-tænkning eller ej, vidner den måde, hvorpå man har anmeldt de gamle anpartsordninger til EU for notifikation, om, at der ikke er tale om den skatteunddragelse, som man gerne vil lægge op til.

Fremskridtspartiet håber, vi sammen kan få det her til at fungere, men det foreliggende lovforslag er ikke det seriøse grundlag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg kommer jo til at komme med tilståelse til hr. Kim Behnke: En af de ting, vi har gjort for at få denne her sag på i dag og for overhovedet at komme så langt, er faktisk, at vi i vores indstilling i det betækningsbidrag, vi har lavet sammen, har skrevet ordene solidarisk hæftelse og sådan noget. Det får vi i hvert fald svært ved at bebrejde ministeren. Det må man nok sige.

Men vores ønske har hele vejen igennem været at få denne her sag på bordet og få lavet noget fornuftigt ud af den.

Så er der jo det, at risikoen for det anparts-sjov, som så mange her siger, jo ikke er, som den var før. Det, vi taler om, er jo meget mere begrænset, og samtidig er der jo nu nye love imod en masse af de ting, der foregår.

Og så er der jo sket det helt fantastiske, at man i befolkningen har opdaget, at fradrag ikke kun er en gevinst, ligesom hr. Kim Behnke har opdaget det. Man kan nemlig også lige pludselig løbe den risiko, som er meningen med det, og det er der vist mange, mange tusinde mennesker i Danmark, der har gjort.

Hvad der vil ske i fremtiden, kommer i hvert fald ikke på det her punkt til at ligne fortiden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg ved godt, at begrebet »den solidariske hæftelse« stammer fra den betænkning, der blev afgivet, men ikke desto mindre er det stadig væk en dårlig idé. Når vi taler om 10 personer, som går sammen om så stor en investering med al den risiko, der er, for at det kan gå galt, så hæfter de altså sammen med hele deres familie med deres personlige formue og alting for gæl-